

Adversatiuarum
Erba licet
Licebit
Scilicet
Videlicet
Aduerbia
Quamuis pro q̄q̄
Nel
Aut pro — saltē inueniūt
At

Uer pro { Postq̄ adverbium
temporis
Siē similitudinis
Utinam optandi
Quatinus causalis
ut profic labora
q̄uis
Us expletia siūdād
Figure coniunctionum quoē sūt
Due Que simplex ut nam Com
posita ut nanqz. Ordo coniuncti
onum in quo ē Quia aut prepo
situe coniunctiones sunt ut ac
ac ast Aut siuntive ut qz ve ne
Aut cōmunes ut ergo īdeo īgīk
Coniunctiones ī cōpositōē semp
postponuntur. Preter quando
componuntur cum nominib⁹
infinitis quia tunc volunt pre
poni ut siqua nequa siquis
Quindecim communiter sūt cō
iunctiones que preponi volunt
Ac aut quin hī.
Ast ac Quatinus siue
Nel neqz Seu nī
Nec si Neue
Que si postponantur acunntur

in principio sed preposite grauā
tur in omnibus syllabis
Odo sunt cōiunctiones que vo
lunt postponi.
Que ne ve quidem
Quoqz autem vero enim
Quas apponit scilicet vero etenī
petrus helie. Alię indifferenter
preponuntur et postponuntur ī
equaliter tamen Et atqz que so
lum poetice postponūt aliter nō
Item vna coniunctio preponi po
test alteri vel eiusdem speciei vel
diversarum ac quidē tenui. Ast
equidem memini te. Utrum nā
neqz erant astrorum ignes
Item sex sunt coniunctiones in
terrogative simplices An ne nū
Utrum nūquid aut Et compo
sita anne. Nonne ē.

Reposicio quid ē p̄
orationis que prepos
ita alij partib⁹ ī ora
cione. Significacionē
eaꝝ aut compleat aut mutat aut
minuit

Item p̄positio dicit a p̄ponēdo
q̄ p̄ponit alij ptib⁹ ī oratione
Et h̄ dupliciter Uno mō ī apo
sicōē sic solū ptib⁹ casualib⁹ p̄po
nit videlicet nō p̄nōi participio
q̄ ad duos casus em̄ accusatiū
et ablaciū liez eā greci grō pre
ponebant Unde vbo apponi nō
potest quod in omni persona et
tempore ntī viā habet. cum no
minatiuo soli verba cōiūgi p̄st

Nilo mō in oposicōe quomō hic diffinit et sic p̄dit vim suā. **E**t sic illi p̄tis orationis cuius ē dicitio cu q̄ cōponit nō enim manz p̄pō. **E**t sic cum omnib⁹ p̄tib⁹ oponit p̄nōie de m̄p̄o et interiectione ut improb⁹ icurro et hinc absq; im perterritus extorquens.

Tecum tamē q̄ i apposicōe nō preponitur casui. id raro i soluta orōne sed auctoritate poetica ut maria omnia circū. n̄ ens te sine non capit ilud. **Q**uandoq; ipsa et p̄pue due sunt tales. tenus et cum. **T**enus ablative postponit. **C**um tribus p̄nominiib⁹ me te se vobis nobis. **E**t qui quo quibus et sic semper etiam accentū mutant quia preposito i fine acuuntur. **P**ostposito acuuntur in principio nisi differentia impedit ut maria omnia circum licet postponitur i fine acuitur. ne nomen vel aduerbiū putetur nisi etiam genitiū sequatur ut virutē ppter iparatoris ubi ppter ubiq; grauatur.

Quādoq; interponitur qua de re. **Q**uādoq; a casu suo per p̄r̄thesim separat ut a ducis aula ad domini nutū.

Item omnis pars orationis potest aspirari preter prepositionē et coniunctionem.

Item nulla pars orationis terminatur in t̄ nisi nomen adverbii prepositiono ex que et greca ē. **I**tem p̄positiono sine verbo repit. **T**ecum verbū sū p̄pōe ruūt p̄ eruūt.

Prepositioni quae accidentunt

Tuā quid casus t̄m Quo cas?

Duo Qui accusatiū et ablaciū.

Item omnis prepositiono semper vult con trui transītive.

Item nominatiū semp cōstruītur intransītive ergo prepositiono cum nominatiō nō venit. **E**t q̄ etiam verbum cum eo quod ante se habet vult intransītive construī non potest verbo per appositionem preponi.

Item quinqua ginta quinq; sūt p̄positiones apud latinos.

Apud grecos tantum decem et octo q̄ nos multa aduerbiū p̄positionib⁹ annumeramus. **E**t eoru p̄positiones valde etiā sumuntur equinoce unde sufficiunt.

Nostrarū ser t̄m cōponit Triginta accusatiō. Quīdecī ablātio et quatuor utriq; casui iūq; sunt.

Item oīs p̄positione ē vni sillabe vel duarum vel trīum.

Tecum oīs p̄pō et p̄mitie spei unde aduersū extra infra t̄c magis aduerbiū vident q̄ p̄positiones. **I**tem p̄positiones tā p̄ aduerbns q̄ cōiunctionib⁹ inueniuntur.

Da p̄positiones casus accusatiū ve-

Persone p̄mo enī loco i eodem.

Ad i apōe iungit

Tpi sal p̄mo hi⁹ er

Nō ad duo milia

Et q̄ Causalis ut ad qd veisti

Silitudis ut ad vnguē. **O**tra/rietatis ut ad illū mihi pugna ē.

Advōcionis ut ad hec mala.

Ad in cōpōe ē itētiū v̄t a pp̄bat
Et significat p̄mitatē v̄t adeo h̄
etia in appōcione facit. Et ad
p̄sonā dirigit v̄t alloqt̄ v̄bi mu/
tat d. i l de q̄ nota v̄sū **A**d d̄ non
mutat h̄ q̄ m. i. v. b. d. sequente
Apud solū i appōe ponit. et maxi
me loci est. **E**tiam est persone v̄t
apud me
Ante i Appōcione loci v̄t t̄pis. per
sone dignitatis et ordinis
Ante i Cōposicōe p̄ antea capit
ad v̄biū ē v̄t i buco aū perratis
Aduersū i appōcione etiam ca
pit aduerbialiter in phormione
Cis i appōe pp̄rie loci ē. trāslīe
t̄pis et aliorum. **C**ompositione
Citra i Appellat̄s q̄ solū p̄ appo
sitionem ponit
Neis citra. **I**n c̄iter qd̄ cōpat.
Circū i Appōcione loci est. **I**nde
circiter nascitur
Circū i Cōposicōe qñz aduer
biū ē locale & ep̄n
Et hec p̄positio alteri p̄t p̄poni
v̄t circum circa
Circa i appōe loci et temporis ē
Circa i oposicōe sed tūc semp̄ p̄/
ponatur Et loco v̄ndōis causa
lis ponit p̄mo ep̄n **Q**uo circa
Cōtra in appōcione in cōposicōe
Etia aduerbialiter ponit **I**n iu
uenali stat contra
Erga in Appōcione affectū de
mōstrat v̄t bonus est erga me
Extra i appōcione p̄ sincopam ex
tera v̄t magis adverbium ē **C**a/
pitur tamē p̄ p̄ter p̄ sine p̄ v̄ltra
Tint in appōcione loci t̄pis p̄sone
Inter i compositōe ponit aduer

bialiter v̄t ego curro inter tu an
trorsum ille retrosum

Intra i appōe Et deriuatur ab i
Intra in appōcione p̄ infera per
sincopam loci v̄t t̄pis. venit ab in

Juxta Appōcione

Appōcione etiā equalz
coniunctioni causali
xi ep̄n. **O**b auspicium
et capit p̄ pro q̄rto ge
orgicoru ob meritū. i.
pro merito

Cōposicōe significat
cicum circa vel cōtra
obambulo : Occuro

Obuius

Pone in Appōcione
Per i appōe notat **C**ausā qñz v̄t
p̄ desideria v̄t sic capit loco v̄n/
dionis causalis. locum per forū
temp̄ p̄ diem **J**uramentū p̄ deū
Aliā rē p̄ v̄tutē sio laudabilis
Per i oposicōe ē p̄fēctia v̄t p̄ficio
peroro

Etia ē Abnegatia v̄t piur̄ p̄fi
d̄ **A**dverbialiter p̄ ecastor et sic
pro valde accipitur in andria

Drope i Appōcione etiam adver
biū est in andria

Dropter i. Appōcione ponit etiā
loco v̄ndōis causal q̄rto ep̄n

Secundum in Appōcione

Post appōcione Cōposicōe ordi
nē notat loci t̄pis vel alteri rei
pro postea adverbium est
Trans i appōcione i oposicōe v̄z
supra vel v̄ltra et sic sepe ahhittie
n et s v̄t **T**raduco transo

Ultra in **A**ppōcione. etiā
am adverbii
est qd̄ v̄ltra

Preter i. **A**pposizione ē exclusia
ut null' p̄ter me **I**alz
iuxta ut p̄ter mea reg
na vadit
Est inclusia ut p̄ter te
.i. cum te
Compositione valet
trans ut pretero
Sup̄ i appōe p̄ sincopā p̄ supan
Etiam ad obbligatio ponit i iugurto
Circiter in Apposizione et ad tē/
pus solum pertinet
Ilsqz in Appōe et qñz h̄z p̄posi/
cōz ad v̄l in post se. Et qñz ad an
te se ut adulsqz
Secus in apposizione
Nenes in apposizione
Quomō dicim⁹ enī ad patrē,
apud villā, an edes, aduersū ini/
micos, eis renū, citra forz, circū
vicinos, circa templū, cōtra hor/
stes, erga p̄inqz extra termiōz,
inter naues, itra meia, ifra tecū,
iuxta macellū, ob auguriū, pone
tribunal, p̄ parietē, p̄pē fenestrā,
p̄pter disciplinā, scđm fores, p̄st
tergū, trās ripā, ultra fines, p̄ter
officiū, sup̄ celū, circiter anōs, v̄l/
qz oceanū, secus vos, penes ar/
bitros.
Itē retro p̄die etiā accō iūgunt
Itē p̄pō loco iūctionis accipit
ut p̄ter te. i. causa tui ob auspici
enduit

Inve q̄ ppter quā obrē coniun/
ctiones sunt
Itē p̄pō qñz rā in appōe q̄ i com/
positiōe eandē significacionē h̄z
ut inuado hostem
Item quandoqz ponitur illabi
ce ut emori. i. mori
Ite nōia et aduerbia p̄ preposici
onibus ponuntur ut p̄dīe kai/
lendas aduersus hostes
Ite s̄trakte p̄positiones nōib⁹
faciunt ea p̄ aduerbns capi ut
Domo venio p̄ a domo
Ite oēs locales p̄positiones pos
sūt et temporales esse
Itē nulla prepō diminuitur nisi
Clā vñ magis aduerbiū videt
Itē quandoqz ponit causa signi/
ficancie p̄ no geor p̄positio in
Da prepositōes casus ablaci
ui ut a ab abs **E** ec
et eandē significaciōis h̄nt vim q̄
temporales lōles et ordiales iueunt
A i e septe sonāte magis apo/
nūt ab ex vōli ab s̄trisqz
A Appōe **A** Compositiōne
Appositiōne
Ab i. **C**ōpositiōne
inde venit abs
Abs in Appōe Compositiōne
Cū in Appōe solū q̄ in cōpositi
ōne capi p̄ con. Et ponit copula
tūne aduerbiū etiā i est
Et diūctiōes encletice vice fūgit
Corā i appōe ad psonas accipit
palā ad oīa Et sūt contrarie signi/
ficaciōis corā et clā
Etiā ē aduerbiū i. enī corā q̄ cer
nitis

- Clam in** { apōsīcōē & magl
 aduerbiū ē q̄lī
 tatis q̄ dīmīnū
 tur & absq̄z casu

De in { p̄fērri p̄t̄ nō h̄z
 lōlem significacōz
 scdm donatū etiā
 am accō iungit
 Apōsīcōē est me/
 moratiū vt de pe/
 tro
 Composīcōē locale
 vt descendo. Intē
 tiū. Dēdo deligo
 Privatiū demēs
 desum

E Apōsīcōē { p̄uatiū expli
 co. Intētiū enarro pro ex
 vt excludo

E composīcōē { Ponitur quandoq̄z sillabice vt
 emorior. Item ab abs frequēci
 us passiūis verbis iungit. Et
 et Ex temporalia inueniuntur

Ex in Ab { Apōsīcōē qñz
 eo venit
 extra
 eōz significat Et
 ordinem vt ex in
 loco atuerbi ex
 ponit vt exul in/
 tentiūm est
- Pro in Ab eo** { Apōsīcōē propter ut pro milo
 ne cap̄t p ad et
 pro in. Composī
 cōē ponit pro
 p̄cul ut p video
 pro e vel super p
 minet pro eminet
 vel supereminet
- Pro i ab eo** { p ante vt p̄stra/
 tus vtroqz mō
 localis est vt p̄ o
 curia i. ante cu
 riam. Et p̄curro
 prouenio i. ante
 curro vel venio
 Etiam iteratio
 est vt p̄ch deum
 Apōsīcōē p ad es
 ab ponit ego illum
 st̄epsi p̄ me p ab ve
 in and p̄ studio. pro
 super vt beat' p̄e
- Palam in apōsīcōē** { cundis
 Cōpolīcōē ponit p
 super p̄sideo. valde
 p̄ualidus. pro ante
 precurro
- Sine i apōsīcōē** { Palam in apōsīcōē et ad om/
 nia accipit. Qñz etiā ē aduerbiū
 Sine i apōsīcōē p̄posita vtraqz
 grauaf postposita p̄ma acuitur
 Absq̄z i apōsīcōē ibi q̄z magis sill
 abica ē q̄z diūndio q̄z in compo
 sīcōē significacōz suā nō amittit
 negatiua autem sicut et sine

Tenus in apposizione apud grecos aduerbiū esse ostenditur unde et frequentius postponitur Apud nos tamen quia sine casu nō ponitur p̄posicio est Notandum con i in mutantur in quando sequit̄ m b vel p Sed l vel r sequente mutatur in eas

Quomodo dicimus enim a domo ab homine abs quolibet cum exercitu coram testib clām custodibus de foro e iure ex prefecatura pro clientibus pre timore palam omnibus sine labore absqz iniuria tenus pube quod nos dicimus esse pube ten? Da/ pr̄positiones utriusqz casus vt

Apposicōe in latus p ad capit et accusatiuo iungitur Compositioe est priuatiua iniustus Etiam intentia vt incubo irrumbo

In ab eo
venit iter

Et cū vtroqz casu posita Similiter in apposizione h̄z pluri mas accep̄ciones quas queras i texitu Petri helie et eberhardi

Apposizione pro ante pro per capit et accusatiuo iungit Similiter cum h̄z significacōe ad locū Sed in loco tempore vel a i a re signifcans ablativo in

Sub in

git s templo s die s iusticia s hoie Compositione dividuntur est. Sub mutat b i sequente consonantem in compositione quando est c f g m vel p

Super in apposizione Etiam adverbialiter ponitur ut secundo enendum latis una super qz Et quando loco de ponitur semper ablativo iungitur. In compositione ut superfluo Supra ut iurta de qua dat super ista veit ab antiqua prepositione supera per apocopam Sicut et supra p sincopam

Subter Apposizione

Subter Compositione

Item super et subter Contrarias habeat significaciones

Quando accusatiuo casui seruit quando nos vel qslbz ad locū ire/fuisse futuros esse/significavim⁹ Qn ablatio casui seruit qn nos vel quolibet in loco esse/vl fuisse futuros esse/significamus.

In accusatiui casus ut itur i
antiquam siluā. In ablativi ca
sus ut stans celsa in puppi. Sub
accusatiui casus. ut postesq; sib
ipsos nituntur gradib;. Sub
ablativi casus ut arma sub ad
uersa posuit radiancia queru
Super quam vim habet. ubi lo
cum significat magis accusatio
q; ablativo **I**bi vero mentionē
alicuius rei facimus. ablativo
tantum ut multa super priamo
rogitans sup hestate multa. H
e de pamo et de hestate. In quā
vim habet etiam tunc accusatio
seruit quando significat contra
ut in adulterum et in desertorē
Subter quam vim habet eandē
quam et superiores ad locum vñ
in loco significantes. Que prepo
siciones sunt que a dictionibus
separari nō possunt ut di dis re
se an eo con
Item di dis eandem significaci
oneā habent Et sunt separatiue
Item ante. c. f. p. s. t. et i consonan
te ponit dis ante alias litteras
di
Item Re a retro per apocopam

videtur factum
Item se separatiua abnegatiua
Item a se seorsum formatur
Item illa p̄positio re tria notat
Bursum et reparo. Retro ut re
traho
Contra ut reludor

Quomodo dicimus enim dū
duco distraho recipio secubo am
plexor congregior. Que sunt q
coniungī nō possūt. ut apud et pe
nes. Que coniunguntur et sepa
rantur. relique pene omnes

Interiectionis quid est
pars orationis sig
nificās mentis aff
fectum voce incogn
ita

Interiectionem greci iter aduer
bia ponunt quia et verbis iun
gatur vel verba in ipsa subaudi
untur. Exemplum prīmi. Nape
miror ubi verbum ponitur. Ex
emplum secundi. Nape miror sib
auditur. Quia tamen affectum
significat Et omnes alie septem
partes orationis conceptum est
per latīnos posita distide ab ad
verbio. Quia adverbium nunq;
teriectionis. Et ipsa abscondita icog
nita. i. non plena voce exprimitur

Interiectioni quot accidentunt